

La cançó del romanticisme filosòfic de la propaganda del Cosmos Perenne.

Un relat de: [Unicorn Gris](#)

La meva estimada web és un portal
que a ningú fa mal,
només que pobrissona es troba abandonada,
amb escassos visitants.

Jo no et demano la lluna,
tampoc et demano estimar-te,
només demano que em facis un vot o una lectura,
fes-m'ho, fes-m'ho aquí.

Algun dia farem que retornin
Èric i Miranda,
però el meu web em segueix semblant interessant,
encara que em poques visites s'aguanta...

Jo no et demano la lluna,
tampoc et demano estimaaar-te,
només et demano que em facis click
a l'article de Nietzsche.

Jo mentrestant malgrat el silenci,
seguiré fent articles i normes,
i sort que han desaparegut els meus enemics d'Internet,
que bé em feien patir que no vegis.

Jo no et demano la lluna, no, no,
tampoc et demano el teu amor entregar-me,
només et demano que em visitis,
que em visitis aquí!!

T'ofereixo més contingut gratuït a: <http://ca.lletra-perenne.wikia.com>